

Abstrakt

Tato diplomová práce se věnuje tématu doby latence od uvědomění si parafilní preference do výskytu prvního delikventního chování u pacientů v ochranném léčení sexuologickém. Hlavním cílem práce je kvalitativní explorace možných spouštěčů a bariér formujících dobu latence u oslovených osob s parafilii v ochranném léčení. Teoretická část práce seznamuje čtenáře s problematikou parafilii, prezentuje vybrané diagnózy spojované se zvýšeným rizikem spáchání sexuálního deliktu a dotýká se i prevalence parafilii v české i zahraniční populaci. Dále práce neopomíjí ani nástroje pro hodnocení rizika recidivy u pachatelů sexuálních deliktů. Empirická část obsahuje kvalitativní výzkum realizovaný prostřednictvím polostrukturovaného rozhovoru s devíti pacienty v ochranném léčení sexuologickém či zabezpečovací detenci. Metodou tematické analýzy byly identifikovány vnitřní a vnější spouštěče a vnitřní a vnější bariéry delikventního chování. Do skupiny vnějších spouštěčů dle výpovědí pacientů lze řadit: oběť v sexuálním kontextu, absenci partnerského vztahu, pracovní vytížení, nefunkční rodinné zázemí a vliv návykových látek. Vnitřních spouštěčů zahrnovaly: neobratnost ve vztazích, silné sexuální puzení a negativní prožívání. Jako vnější bariéry oslovení pacienti označili rodinné vztahy, pracovní vytížení, strach z trestu, návykové látky a funkční partnerský vztah. Jako vnitřní bariéry pacienti reflektovali morální zábrany a sebekontrolu. Provedený kvalitativní výzkum má potenciál přispět k lepšímu pochopení potřeb osob s parafilii a lépe zacílit na posílení protektivních dynamických faktorů pro možné snížení rizika delikvence této populace.

Klíčová slova: parafilie; ochranné léčení sexuologické; sexuální delikvence; délka doby latence; risk assessment